

Det finns inget tvång i religionen
Koranen, sura 2:256

Islams fem pelare:

Trosbekännelsen
Tidebönen
Allmosan
Fastan under ramadan
Vallfärden till Mekka

Islams sex trossatser:

- 1) Tron på Allahs enhet (tawhid)
- 2) Tron på Allahs änglar
- 3) Tron på Allahs uppenbarade böcker
- 4) Tron på Allahs profeter
- 5) Tron på livet efter döden
- 6) Tron på qadar (ödet, predestinationen)

*Muslimska brödraskapets
definition av islam och muslim:*

"Islam" är ett arabiskt ord och
det betyder underkastelse,
överlämnande och Lydnad.
Som religion står Islam för
fullständig underkastelse
och Lydnad inför Allah.

En muslim är en människa som
frivilligt accepterar Guds högsta
myndighet och som strävar efter
en total omläggning av hela sin
tillvaro, så att den blir i
överensstämmelse med Guds
uppenbarelser. En muslim arbetar
likaledes på att bygga upp
sociala institutioner, som avspeglar
Guds vägledning.

Att förstå Islam

Muslimska brödraskapets
programskrift för upprättandet av ett
parallelsamhälle i Sverige
projektledare Mahmoud Aldebe

© Mona Lagerström
augusti 2018

Förkortningar

- ABIM Angatan Belia Islam Malaysia (muslimska ungdomsrörelsen i Malaysia, besökt av Yasri Khan och SMFR)
- ArA Antirasistiska akademien (kretsen kring Masoud Kamali: Irene Molina, Paulina de los Reyes, Diana Mulinari, Edda Manga, Tobias Hübinette, Maimuna Abdullahi, Adrián Groglopo, Lena Martinsson)
- CAIR Council on American-Islamic Relations (Muslimska brödrskapets nordamerikanska paraplyorganisation, toppnamn Nihad Awad, Hamas man, samt Jamal Badawi)
- CASIS Center of Advanced Studies in Islam (Malaysia, besökt av Yasri Khan och SMFR)
- CEMFOR Centrum för mångvetenskaplig forskning om rasism, Teologiska institutionen, Uppsala universitet (Irene Molina och Mattias Gardell är vetenskapliga ledare; Paulina de los Reyes, Diana Mulinari, Edda Manga; i CEMFOR:s Vetenskapliga råd sitter Stefan Jonsson)
- CERD FN:s Committee on the Elimination of Racial Discrimination (Rasdiskrimineringskonventionen)
- FEMYSO Forum of European Muslim Youth and Student Organizations (europeisk paraplyorganisation för Muslimska brödrskapets ungdomsorganisationer, bildades tack vare Islamkonferensen i Stockholm 1995, Peter Weiderud (S), då politisk sakkunnig på UD, var sammankallande; Omar Mustafa f.d. styrelseledamot)
- FIFS Förenade islamiska föreningar i Sverige (styrs av IFiS enligt Mahmoud Aldebe; ordförande Mohamed Temsamani; f.d. ordförande Mostafa Kharraki, Khemais Bassoumi)
- FIOE Federation of Islamic Organisations in Europe (Muslimska brödrskapets paraplyorganisation i Europa, Chakib Benmakhlouf ord-

förande i två mandatperioder fram till 2014, Abdirizak Waberi (M) vice ordförande och PR-ansvarig; de efterträdde Ahmed al-Rawi och Ibrahim El-Zayat)

iERA Islamic Education and Research Academy (målet är att återupprätta kalifatet, introducerades i Sverige av Amanj Aziz)

IFiS Islamiska förbundet i Sverige (Muslimska brödraskapets svenska gren, enligt Mahmoud Aldebe grundad av honom och Chakib Ben-makhlouf; ordförande Temmam Asbai, f.d. ordförande Abdirizak Waberi, Omar Mustafa, Ahmed Ghanem)

IFS Islamiska förbundet i Stockholm (IFiS lokala förbund)

IIF Islamiska informationsföreningen (knuten till IFiS, ordförande Ahmed Al-Mofty; enligt Helena Benaouda Hummasteen, när hon valdes till SMR:s ordförande, har hon varit aktiv inom IIF sedan 1986, ordförande 1999–2005)

IS Islamiska staten (terroristorganisation)

ISS Islamiska Shiasamfunden i Sverige (Haider Ibrahim)

MMN Malmö muslimska nätverk (Salahuddin Barakat, Jasmin Nur Ismail)

MMRK Muslimska mänskliga rättighetskommittén (ideologiskt närstående Muslimska brödraskapet, grundad av Fatima Doubakil, enda övriga som sagt sig vara medlemmar är Kitimbwa Sabuni, Maimuna Abdullahi, Rashid Musa)

MSB Myndigheten för samhällsskydd och beredskap

MUCF Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor (tidigare Ungdomsstyrelsen)

OIC Organisation of Islamic Cooperation (57 medlemsländer som säger sig vara "the collective voice of the Muslim world")

PULO (Pattani United Liberation Organization i Thailand, kopplingar till Yasri Khan via fadern)

SIS Sveriges islamiska skolor (intresseorganisation knuten till IFiS; f.d. ordförande Abdirizak Waberi)

SFM Sveriges förenade muslimer (Amanj Aziz, Maimuna Abdullahi)

SKMA Svenska kommittén mot antisemitism

SMF Sveriges muslimska förbund (Mahmoud Aldebe ordförande i många år)

SMFR Svenska muslimer för fred och rättvisa (ideologiskt närstående Muslimska brödraskapet, grundad av bland andra Mehmet Kaplan; generalsekreterare Yasri Khan; Religiösa rådets ledamöter är Salahuddin Barakat, Islamakademin Malmö, Shiraf Sebaie, grun-

dare av Zidni AB, under regi av Kista folkhögskola, bifirma Shiraf Academy, samt Mohd Fakhrudin, verksam i Malaysia och Wan Suhaim Wan Abdullah, också verksam i Malaysia)

SMR Sveriges muslimska råd (styrs av IFiS; f.d. ordförande Mahmoud Aldebe, f.d. talesperson Mehmet Kaplan, f.d. ordförande Helena Benaouda Hummasteen (2004–2014); efterträddes av Elvir Gigovic; Mostafa Kharraki ständigt vice ordförande enligt Mahmoud Aldebe; Mostafa Kharrakis son Mohammed Amin Kharraki var ordförande för SUM i fyra år fram till 2012, därefter talesperson för IFiS)

SOAS School of Oriental and African Studies, London

SST Myndigheten för statligt stöd till trossamfund (Helena Benaouda Hummasteen ledamot när SST hette Nämnden)

SUM Sveriges unga muslimer (IFiS ungdomsförbund, ordförande Rashid Musa; ordförande SUM i Malmö Jasmin Nur Ismail)

TFS Tillsammans för Sverige (interreligiös verksamhet på Fryshuset, etablerad av Othman Tawalbeh från Muslimska brödraskapets studieförbund Ibn Rushd)

TUFF Troende unga framtida förebilder (talesperson Amanj Aziz)

UM Universiti Malaya (besökt av Yasri Khan och SMFR)

YADIM Yayasan Dakwa Islamiah Malaysia (organisation för dawa, att kalla till islam, det vill säga missionsverksamhet, besökt av Yasri Khan och SMFR)

Viktiga namn i förtruppens första generation: Mahmoud Aldebe, Temmam Asbai, Khemais Bassoumi, Helena Benaouda Hummasteen, Chakib Benmakhlouf, Ahmed Ghanem, Elvir Gigovic, Abdulkader Habib, Mehmet Kaplan, Mahmoud Khalifi, Mostafa Kharraki, Ahmed Al-Mofty, Abdallah Salah, Othman Tawalbeh, Mustafa Tümtürk, Abdirizak Waberi.

Viktiga namn i förtruppens andra generation: Maimuna Abdullahi, Fatima Doubakil, Yasri Khan, Mohammed Amin Kharraki, Rashid Musa, Omar Mustafa, Kitimbwa Sabuni, Mohamed Temsamani.

Muslimska brödraskapet (IFiS, SUM, Ibn Rushd) anordnar varje år Muslimska familjedagarna och bjuder, trots kritik, in talare med en judefientlig retorik. Även IFiS bjuder, trots kritik, in talare med en judefientlig retorik till de årliga konferenserna.

Mina värderingar

Innan jag går vidare förklarar jag de värderingar detta brev vilar på: Jag tror på den *sekulära nationalstaten* med en grundlagsskyddad åtskillnad mellan politik och religion, att religion är en privatsak som inte ska finansieras med skattemedel och att den offentliga sektorn ska vara religionsneutral. Jag tror på den *sekulära rättsstaten* och allas likhet inför lagen oberoende av religiös tillhörighet. Jag tror på de mänskliga fri- och rättigheternas okränkbarhet, att alla människor är födda fria och lika i värdighet och rättigheter, alltså även barn, kvinnor och sexuell minoriteter, att de mänskliga fri- och rättigheterna är *individuella*.

Fram till dess att nyare forskning om israeliternas tidiga historia motsäger de källkritiska bibelärkeologerna Israel Finkelsteins och Neil Asher Silbermans forskning (se kapitel 9, 31) stöder jag mig på deras forskningsrön som visar att den osynliga levande gudomen anhängarna av judendomen, kristendomen och islam åberopar och kallar Gud är en skapelse av kung Josia (639–609 fvt) och myt- och propagandamakarna vid hans hov i Jerusalem (Andra Kungaboken kap. 22–23). Denna Gud, skapad av människohand, är alltså bara cirka 2 600 år gammal och bör kallas *kung Josias Gud*. Universum är cirka 14 miljarder år gammalt, jorden cirka 4,5 miljarder år, människan *homo sapiens* cirka 300 000 år. Att påstå att *kung Josias Gud* är den enda guden och universums upphov är *engudscentrism*. Det finns tusentals gudar och gudinnor i världen förutom *kung Josias Gud*, betydligt äldre dessutom. Gudar och gudinnor kommer och går. Människan väljer och människan försmår.

I likhet med professorn i praktisk filosofi Ingemar Hedenius (1908–1982) är mitt motto det att aldrig tro på sådana påståenden som jag inte har förnuftiga skäl att anse vara sanna, mirakler och uppståndelsen från de döda exempelvis. I likhet med evolutionsbiologen Richard

Dawkins föredrar jag *verklighetens* magi förklarad av vetenskapen och i likhet med journalisten Cristopher Hitchens (1949–2011) hävdar jag att [kung Josias] Gud förgiftar allt, vilket hela det här brevet visar.

Brevet handlar inte om enskilda individers privata tro. Kapitel 3 kan ses som tröst för de troende. Det jag vänder mig emot är att de organiserade religionernas jordiska mellanhänder, profeter, rabbiner, påven, biskopar, präster, imamer, missionärer, könsapartheidmissionärer, religiösa lobbyister, behandlas med sådan vördnad jämfört med människor som tror på kristaller, spådomar, astrologi, horoskop med mera. Den senare tron kallas flum, vidskepelse, bondfångeri, som om de organiserade religionernas livsförnekande och självplågande dogmer förmedlade av jordiska mellanhänder som åberopar sig på *kung Josias Gud* inte också skulle handla om flum, vidskepelse, svindleri. De tre engudsreligionerna är herrefolksideologier. Symboler för herrefolksideologier hör inte hemma i den skattefinansierade skolan eller inom offentlig verksamhet.

Professor Jonas Otterbeck har haft kunskap om Benaoudas framfart de senaste tre decennierna och de demokratifientliga dogmer hon har introducerat både vad gäller barn och kvinnor. Han, ämbetsmannen i staten, har valt att tiga och inte bara låta barn och kvinnor drabbas av shariaextremisternas förtryck utan också stillatigande låtit Muslimska brödraskapet utvidga sin maktsfär.

Många motsattpar som skiljer ut försvararna av den svenska demokratin och nationalstaten från de ideologiska inbördeskrigarna och deras medlöpare har under de senaste decennierna utkristalliserats. Här är några:

Inga-Britt Ahlenius – Mahmoud Aldebe
Nyamko Sabuni – Kurdo Baksi
Sara Mohammad – Helena Benaouda Hummaste
Aje Carlbom – Jonas Otterbeck
Sameh Egyptson – Omar Mustafa
Magnus Ranstorp – Mattias Gardell
Astrid Schlytter – Paulina de los Reyes
Lars Trägårdh – Irene Molina
Maria Hagberg – Diana Mulinari
Soleyman Ghasemiani – Edda Manga
Devin Rexvid – Mohammad Fazlhashemi
Johan Lundberg – Stefan Jonsson
Per Brinkemo – Masoud Kamali
Magnus Norell – Anna Ardin
och inom Socialdemokraterna:
Carina Hägg – Peter Weiderud
Johan Westerholm – Anders Lindberg (ledarskribent *Aftonbladet*)

Ytterligare ett motsattpar är av betydelse: Barbro Westerholm – Alice Bah Kuhnke. Riksdagsledamot Barbro Westerholm var Socialstyrelsens generaldirektör 1979–1985. År 1979 drev hon, efter stark kritik av homosexuella, igenom att Socialstyrelsen inte längre skulle klassa homosexualitet som psykisk sjukdom. När hon skrev motionen om andlig kränkning och lyfte fram rätten till individens fria vilja som den viktigaste av de mänskliga rättigheterna utgick hon från individens perspektiv och att religiös verksamhet inte per automatik är bra för människans välbefinnande utan till och med kan vara skadlig.

Detta perspektiv saknas hos demokratiminister Alice Bah Kuhnke.

Hennes perspektiv är ArA:s och Muslimska brödraskapets separatis-tiska, integrationsfientliga, demokratifientliga, Sverigefientliga, kvin-nofientliga, homofientliga och judefientliga perspektiv. Bah Kuhnkes departement ansvarar för arbetet mot diskriminering och frågor som rör det civila samhället och trossamfund. Margó Ingvardsson nämner att drygt 50 miljoner kronor varje år delas ut i statsbidrag till religiösa samfund då hon skrev artikeln och tillade: "Inga andra organisationer får del av våra gemensamma medel på så lösa grunder som samfun-den." I dag är summan uppe i över 90 miljoner kronor och de lösa grunderna är fortfarande lika lösa.

Det skuggsamhälle jag har beskrivit om haltande äktenskap och moskéer som shariadomstolar är Alice Bah Kuhnkes ansvar. Men det är inte detta skuggsamhälle hon ägnar kraft åt att belysa och vidta åtgärder i syfte att, i demokratins namn, avveckla. I stället avsätter hon skattemedel i syfte att *stärka* detta skuggsamhälle och ge religiösa or-ganisationer och religiösa ledare ännu mer makt genom att bjuda in dem till dialogsamtal och det som numera kallas sakråd och *enbart* lyssna på deras penninghungerande tirader om islamofobi. Vad jag vet har hon inte en enda gång under sin ministertid bjudit in kritiker av islamofobibegreppet, docent Aje Carlbom eller filosofie doktor Devin Rexvid till exempel. Aje Carlbom talar om begreppet islamofobi som patologiserande, att kritik av islam är något som ska "botas" i stället för att debatteras under demokratiska former. Alice Bah Kuhnke tycks inte ens ha tagit till sig vad den tidigare nämnda forskaren Klas Borell skriver i SST:s skriftserie Nr 1, *Islamofobiska fördomar och hatbrott – en kunskapsöversikt* om att det saknas statistiskt representativa studier som tillåter jämförelser över tid och mellan olika västeuropeiska länder (2012, s. 12), vilket fortfarande saknas eftersom forskarna inte lyckas komma fram till en gemensam definition på det såphala begreppet is-lamofobi. Den turkiska regeringstroga tankesmedjan SETA:s initiativ de senaste åren är inte seriöst utan ett medel att med religionens hjälp stärka president Erdogans inflytande över Europas politiker.

Klas Borell bidrar till begreppsförvirringen när han sätter likhets-tecken mellan religionskritik och fördomar mot islams utövare: "Fram-för allt fyra frågeställningar står i fokus", skriver han. "Den första avser utbredningen av och orsakerna till antimuslimska och *antiisla-miska* [min kursiv] fördomar eller, med ett alltmera etablerat språk-bruk, av islamofobiska attityder. Hur har sådana attityder påverkats av terroristattentaten" (ibid.).

Vidare: "Forskningen om utbredningen av och orsakerna till islamofobi – i denna rapport definierat som urskiljningslösa negativa attityder och känslor riktade mot *islam* [min kursiv] och mot muslimer – har brottats med olika typer av svårigheter. Tillgången till data om attityder till muslimer i Europa före attackerna den 11 september 2001 är begränsad och det finns få longitudinella och internationellt jämförbara studier. Även om stora framsteg har gjorts under senare år ligger forskningen om islamofobi fortfarande klart efter forskningen om till exempel rasism och antisemitism" (s. 55).

Antisemitism handlar *inte* om kritik av judendomens *lära* utan om konspirationsteorier hämtade ur tsarryska hemliga polisens falsarium *Sions vises protokoll* (1905) om att de finansstarka judarna planerar att ta över världen, och, för reaktionära kristendombekännare, en bokstavstrogen läsning av Första Thessalonikerbrevet 2:14–16 och, för reaktionära islambekännare, en bokstavstrogen läsning av de negativa kommentarerna om judar i Koranen (se kapitel 9). Antisemitism gäller *människor* av judisk börd. Människor av judisk börd i Sverige har inte för vana att i tid och otid vifta med Hebreiska bibeln (Gamla testamentet) och kräva att lagarna som står där, och det är väldigt många lagar, ska gälla i Sveriges kommunala skolor och att ultraortodox judisk livsstil ska utgöra en offentlig ordning.

26. Alice Bah Kuhnkes sakråd om islamofobi – galenskap på allra högsta politiska nivå

Fobier hör inte hemma inom politiken eller juridiken. Fobier ska enbart falla under Hälso- och sjukvården. Det borde vara en självklarhet. Jag har tidigare beskrivit hur ArA-lobbyisterna 10 juni 2015 skrev brev till regeringen och påstod att regeringen saknade kunskap om rasism och att de själva stod för högklassig forskning om rasism och att just de därför borde anlitas och att det är deras "forskning" som ligger till grund för *Nationell plan mot rasism, liknande former av fientlighet och hatbrott* där islamofobi likställs med rasism och definieras som "ideologier, uppfattningar eller värderingar som ger uttryck för fientlighet mot muslimer" (s. 6) utan att kollektivordet muslimer definieras. Muslimska brödrskapet har en tydlig definition som framgår av den här bokens inledande citat. Bland undertecknarna av ArA:s brev finns professor Irene Molina, numera forskningsledare på CEMFOR, hon som 1 februari 2010 anklagade Aje Carlbon för att bedriva forskning "i is-

lamofobins tjänst”, utan att definiera vad hon avser med islamofobi. Jag har också beskrivit postkolonial ”forskning” som papegojforskning i bemärkelsen att postkolonialisterna refererar till utländska neo-marxistiska forskares teorier och ”tolkar” den svenska verkligheten så att den ska passa in i teorierna, alltså att utländska skrivbordsformler är viktigare än den svenska verkligheten.

Jag har dessutom beskrivit ArA:s nära samarbete med Muslimska brödrskapets aktivister. Och jag har relaterat vad Johan Westerholm på *ledarsdorna.se* 12 juni 2016 skriver om Alice Bah Kuhnke i artikeln ”Balansgång på slak lina”, om att det han kallar Ibn Rushd-sfären är Alice Bah Kuhnkes maktbas, om att hon startade Sektor 3 – tankesmedja för det civila samhället och utvecklade den till att i princip bli ytterligare en plattform för Ibn Rushd, att det är rimligt att anta att Bah Kuhnke förväntas vara lojal mot alla dem som i många år stöttat henne och som utgör hennes maktbas.

Kulturdepartementets sakråd om islamofobi och den digitala kunskapsplattformen våren 2018 *islamofobi.se*, i regi av Ibn Rushd, projektledare och utbildare Aya Zemzem Mohammed, kan mycket väl ses som en lojalitetshandling från Alice Bah Kuhnkes sida, även om det var SST:s chef Åke Göransson som gav uppdraget till Ibn Rushd. Alice Bah Kuhnke är ansvarig för SST.

Jag har också återgett det Pierre Durrani, före detta medlem i Muslimska brödrskapet, säger om att begreppet ”muslimska civilsamhället” är Muslimska brödrskapets uppfinning. Det skrämmande är att Kulturdepartementet delar upp Sverige i två civilsamhällen, ”muslimska civila samhället” och ”det övriga civila samhället”, mer om detta strax.

Den 21 juni 2017 bjöd statssekreterare Karin Strandås in följande 12 organisationer från ”muslimska civila samhället” till Kulturdepartementets sakråd om islamofobi: Bosnien-Hercegovinas Muslimska Ungdomsförbund, Bosniakiska islamiska samfundet, Förenade islamiska föreningar i Sverige (FIFS), Ibn Rushd, Islamakademin, Islamiska Fatwabyrån i Sverige, Islamiska kulturcenterunionen i Sverige, Islamiska Shiasamfunden i Sverige (ISS), Kista folkhögskola, Svenska islamiska församlingarna, Svenska muslimer för fred och rättvisa (SMFR), Sveriges muslimska förbund (SMF).

SMF, ISS, FIFS och Islamiska kulturcenterunionen är medlemmar i Ibn Rushd. SMFR försökte i flera år (2009–2013) bli medlem i Ibn Rushd, skriver de på hemsidan 30 april 2013 då de blev medlem i stu-

dieförbundet Sensus. Man skriver: "SMFR har en stark historia kopplade till både Ibn Rushd och Sensus." SMFR:s generalsekreterare Yasri Khan är förbundsstyrelseledamot i Sensus. Yasri Khan har haft uppdrag hos Ibn Rushd och varit projektkoordinator för Kista folkhögskola.

Islamakademins Salahuddin Barakat samarbetar med Ibn Rushd. Han är ledamot i SMFR:s religiösa råd. I SR P1 *Människor och tro* 13 oktober 2015 säger Alice Bah Kuhnke att SST ska ge pengar endast till samfund som bidrar till att upprätthålla och stärka de grundläggande värderingar som det svenska samhället vilar på (se kapitel 5). Samma sak borde gälla de föreningar som bjuds in till Kulturdepartementet. Salahuddin Barakat har i flera inlägg på Islamakademins hemsida gett prov på värderingar som inte på något vis kan kallas demokratiska (se kapitel 11b). Akil Zahiri, talespersonen för moskén i Järfälla, där ISS har sina kvarter, har öppet deklarerat att sharia står över svensk lag. Moskén i Järfälla har bjudit in hatpredikanter. Ibn Rushd anordnar tillsammans med SUM och IFiS Muslimska familjedagarna som ständigt får kritik för att de bjuder in hatpredikanter (se kapitel 9).

Enligt Statskontoret gäller fyra syften med statsbidrag till folkbildningen. Ett av dem är att statsbidraget ska bidra till att stärka och utveckla demokratin. Det kan man inte säga att studieförbundet Ibn Rushd lever upp till, i synnerhet inte när de bjuder in hatpredikanter. Ibn Rushd är ett islamistiskt studieförbund baserat på Muslimska brödraskapets politiska tolkning av islam. I Ibn Rushds stadgar står det: "Ibn Rushd Studieförbund grundades 2001 på initiativ av Islamiska Förbundet i Sverige i syfte att starta Sveriges första studieförbund med muslimsk profil. År 2003 inleddes ett samarbete med Sensus Studieförbund som sträckte sig fram till år 2007. Folkbildningsrådet godkände Ibn Rushd Studieförbund som ett statsbidragsberättigat studieförbund i januari 2008."

I Islamiska förbundets stadgar står det att de är grundande medlem i Federation of Islamic Organisations in Europe (FIOE), som är Muslimska brödraskapets europeiska paraplyorganisation. På deras hemsida står det också: "att islam innebär ett totalt levnadssätt som behandlar livets olika aspekter, att den Heliga Koranen och Profeten Muhammeds tradition, Allahs frid och välsignelser vare med honom, är källan till kunskapen om Islam". Vidare: "att vi tror på dialog, idéutbyte och samarbete med alla, så länge detta inte strider med Islamiska tron". Dialog, idéutbyte och samarbete är med andra ord villkorad.

I Ibn Rushds Idéplattform står det att studieförbundet "arbetar för

att stärka den svenskmuslimska identiteten och prioriterar verksamhet som stärker den muslimska gruppens egenmakt och stolthet". Beteckningen "den muslimska gruppens egenmakt" kan mycket väl tolkas som "muslimska civilsamhällets egenmakt", alltså ett svenskt Nation of Islam med Koranen som lagbok.

Islamiska förbundet (IFiS) och Ibn Rushd är exempel på det som står i *Att förstå Islam* om att en muslim arbetar på att bygga upp sociala institutioner som avspeglar Allahs vägledning. Ibn Rushd säger att de ägnar sig åt folkbildning när de i själva verket ägnar sig åt missionsverksamheten dawa. Allt tal om att kunskapen om islam är låg avser kunskapen om islam hos invandrarna bosatta i Sverige i (från) islamiska miljöer/länder och konvertiter. Ibn Rushd fiskar anhängare. Ibn Rushds favoritsysselsättning är att kalla all kritik för konspirations-teorier och islamofobi.

I Karin Strandås inbjudan till Kulturdepartementet definieras islamofobi på samma sätt som i *Nationell plan mot rasism*: "Regeringen använder begreppet islamofobi i betydelsen ideologier, uppfattningar eller värderingar som ger uttryck för fientlighet mot muslimer."

Varför då inte använda begreppet muslimfientlighet? Det är det ena. Det andra är: Vilka avser Kulturdepartementet med kollektivordet "muslimer"? Muslimska brödraskapets definition? Det tredje är: Varför betraktas just de inbjudna organisationerna som representativa för islams trosfränder i Sverige? Det finns hundratusentals olika tolkningar av islam världen över. Hur många tolkningar som finns i Sverige är det ingen som vet.

Den 30 augusti 2017 hade Kulturdepartementets sakråd om islamofobi möte. Bland deltagarna fanns kända namn som Omar Mustafa (Ibn Rushd), Mohamed Temsamani (FIFS, Ibn Rushd, SMR, talesperson för Södermalmsmoskén), Aya Zemez Mohammed (SMFR, Ibn Rushd, Hjärta – troende socialdemokrater i Stockholm), Mariam Osman Sherifay (Kista folkhögskola, Tro och Solidaritet). Också en representant från Salahuddin Barakats Islamakademi deltog, liksom Haider Ibrahim (ISS).

I de inledande sidorna skriver jag om hur SUM:s styrelse inklusive Omar Mustafa och SMFR:s Yasri Khan var på studieresa i Istanbul för att lära sig om Recep Tayyip Erdogans parti AKP och om Necmettin Erbakan, som grundade islamistpartiet Millî Görüş.

Aya Zemez Mohammed var i egenskap av SMFR:s vice förbundsstyrelseordförande inbjuden till Tro och Solidaritet när Peter Weiderud

avtackades som Tro och Solidaritets ordförande och Ulf Bjereld tog vid 2015. Hon deltog tillsammans med Rashid Musa i DO:s "Kunskapskonferens om diskrimineringen av muslimer" 11 november 2016.

Mariam Osman Sherifay är förbundsstyrelseledamot i Socialdemokraternas religiösa sidoförbund Tro och Solidaritet, där Omar Mustafa också har en bakgrund. Han har även en bakgrund i Hjärta. Den 14 oktober 2017 anordnade Tro och Solidaritet "Framtidsforum – mer hjärta i politiken!" på Socialdemokraternas högkvarter i Stockholm med bland andra Ulf Bjereld, Osman Sherifay, Aya Zemzem Mohammed, Anna Ardin (Forum, Hjärta), Sara Gunnerud (Ibn Rushd, Hjärta), Bilan Osman (Expo), Zaynab Ouahabi (ABF), Mattias Gardell.

Mariam Osman Sherifay deltog i dåvarande Broderskapsrörelsens resa till Kairo och Muslimska brödrskapet våren 2011 tillsammans med Chakib Benmakhlof, en av grundarna av Muslimska brödrskapets svenska gren då han var paraplyorganisationen FIOE:s ordförande. Mohamed Tamsamani var en tid praktikant hos Muslimska brödrskapets politiska parti Frihets- och rättvisepartiet i Egypten. Muslimska brödrskapet är en islamofascistisk rörelse.

Det är denna samling politiska aktivister med en demokratifientlig agenda statssekreterare Karin Strandås bjudit in tillsammans med representanter för DO, Forum för levande historia, SST, MUCF, Polismyndigheten, Åklagarmyndigheten, Justitiedepartementet, Utbildningsdepartementet samt från Utrikesdepartementet Joachim Bergström, Margot Wallströms särskilda sändebud mot antisemitism och islamofobi.

Det är en skymf mot landets islamiska trosfränder att låta ett kottari islamofascister företräda dem i ett möte med landets myndigheter. Sakrådet om islamofobi demonstrerar hur effektivt Helena Benaouda Hummastens demokratifientliga påverkansarbete de senaste tre decennierna har varit.

I minnesanteckningar från mötet står det "företrädare för organisationerna", "företrädare för det muslimska civila samhället" och vad dessa *självutnämnda* företrädare efterfrågade av regeringen. Att de efterfrågade mer stöd för säkerhetshöjande åtgärder är en sak, men den efterföljande meningen är problematisk: "Dessa aspekter är viktiga för att det muslimska civila samhället ska ha samma villkor att verka i detta land som det övriga civila samhället" (s. 3). Vad betyder det?

Vidare: "Företrädarna" ansåg också "att olika offentliga instanser inte ger det muslimska civila samhället tillräckligt stöd. Denna situ-

ation har förvärrats de senaste åren. Några exempel på detta var att kommuner har svårt att samarbeta med muslimska trossamfund samt innehållet i förstudien om Muslimska brödraskapet i Sverige som tagits fram av forskare som anlitas av Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB). Man menade att det fanns en utbredd misstänksamhet från det offentliga mot muslimska organisationer som ansöker om bidrag på olika nivåer" (s. 4).

Här sitter företrädare för Muslimska brödraskapet och gnäller över att de kritiserats och statssekreterare Karin Strandås fattar ingenting utan framställer det som om Muslimska brödraskapets islamofascister företräder islams trosfränder och att kritiken är berättigad. Om att MUCF nekade SUM bidrag blir: "Det upplevs även att det hos bidragsansvariga myndigheter finns ett narrativ om muslimska organisationer som förtryckande och antidemokratiska" (ibid.). Minnesanteckningarna från sakkommitténs möte är galenskap på allra högsta politiska nivå.

Kulturdepartementets anställda, inklusive Alice Bah Kuhnke, bör omgående uppmanas att lusläsa skriften *Att förstå Islam*.

Socialdemokraten Aya Zemez Mohammed är, som nämnts, projektledare och utbildare på den digitala kunskapsplattformen *islamofobi.se* som Ibn Rushd på uppdrag av SST driver. Hon reser runt och håller utbildningsseminarier om islamofobi i syfte att få människor att anmäla hatbrott och diskriminering så att det syns i statistiken. Hon säger att islamofobi bekämpas med kunskap, enligt Ibn Rushds hemsida. Aya Zemez Mohammed bär hijab. Ingen kvinna bosatt i Sverige som bär Muslimska brödraskapets uniformspersedel är trovärdig i frågor som rör demokrati. Hon kan hävda att hon är hur självständig som helst. Faktum kvarstår: Hon bär fittan på huvudet.

En demokratiminister, som därtill ansvarar för trossamfunden, borde bedriva upplysningskampanjer om att beslöjningen inte är islamisk och ge konkret information om vad beslöjningen står för: En man äger kvinnans sexualitet. Död åt avfällingar från islam. Död åt homosexuella.

Alice Bah Kuhnke kan inte säga att hon respekterar regnbågsflaggan och hijab. En politiker måste tala klarspråk. En demokratiminister måste veta vad som avses med demokrati. De manliga "företrädarna" för det "muslimska civila samhället" som deltog i sakkommittén om islamofobi är första klassens mansgrisar. De vet mycket väl att beslöjningen signalerar mannens överhöghet. De bör avkrävas en offentlig deklaration att

beslöjningen omöjligt kan vara en gudomlig uppenbarelse på Arabiska halvön på 600-talet utan är en tre tusen år gammal världslig lag från jahiliyya, "okunnighetens tid" och signalerar att en man äger kvinnans sexualitet och att det är ett brott *mot mannen* att antasta en beslöjad kvinna. Den "företrädare" som vägrar tala klarspråk om beslöjningens ursprung ska betraktas som terrororganisationers aktiva bundsförvant. Det första Muslimska brödraskapets ledare krävde av Nasser när denne tog makten i Egypten var att han stiftade en lag om att alla Egyptens kvinnor skulle vara beslöjade. Han vägrade. Det första talibaner och IS kräver när de tar makten är att kvinnor beslöjas.

Demokratiminister Alice Bah Kuhnke stod på Mynttorget i Stockholm årsskiftet 2014/2015 och uppmanade kvinnor att visa fittan på huvudet. "På med den snyggaste niqaben."

Om religiösa symboler försvinner från alla skattefinansierade skolor och alla offentliga inrättningar kommer statistiken för kvinnor som anmäler "islamofobi" att sjunka dramatiskt, för det är beslöjningen folk hänger upp sig på. Och det är beslöjningen som markerar hur islamistiskt ett land är. Därför påstår islamisterna att beslöjningen är en religiös plikt, för att snabba på den *synliga* islamiseringen, det vill säga hur omfattande "muslimska civila samhället" är. Det är dags att sätta ner foten.

En demokratiminister bör vara medveten om att folkstyre kräver upplysta medborgare, att medborgarkunskap och vad det innebär att vara samhällsmedborgare i Sverige är betydligt viktigare än att särbehandla ett koteri islamofascister.

Riksdagsledamöter: Muslimska brödraskapet i Sverige har gjort "islamofobi" till en lukrativ affärsverksamhet. Det måste bli ett slut på denna galenskap. Inte en enda skattekrona ska gå till "kamp mot islamofobi". Det går inte att likställa "islamofobi" med antisemitism (se nästa kapitel).

Konstitutionsutskottet bör utreda Alice Bah Kuhnkes eventuella samröre med Muslimska brödraskapets aktivister ända sedan hon ledde tankesmedjan Sektor 3 och Mehmet Kaplans eventuella roll i att hon utsågs till kultur- och demokratiminister med ansvar för trossamfundet. KU:s ledamöter bör ha läst *Att förstå Islam* innan de börjar utfråga Alice Bah Kuhnke, liksom MSB:s två rapporter om Muslimska brödraskapet i Sverige.